



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 9. Decreti forma circa residentiam concepta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæcul. XVI. „in ejus animo prævaleret., Insuper
A.C. 1562. alteram epistolam Borromæus suo nomine ad Mantuanum Cardinalem scripserat, perinde ac si per eam ipsius postulato responderetur, ut hanc ille, si vellet, pro honoris sui conservatione posset palam proferre.

§. VIII.

Legatorum responsum.

Pallav. n. 17. Ad hæc literas Legati omnium nomine responderunt significantes, quod Papæ suum animi propositum libere exequi posset, ac tunc, quamprimum novi Legati essent adventuri, illos benevole, & honorifice exciperent: ast Mantuanus Cardinalis speciatim ad Papam dedit literas, quarum tamen tenor ignoratur, eo quod hæc epistola ad nostras manus non pervenerit.

§. IX.

Decreti forma circa residentiam concepta.

Pallav. n. 18. Antequam Legati postremas hæc Pontificis literas acceperant, variarum Nationum octo Episcopis, quibus jam in conventu die vigesima Aprilis habito decreta componendi cura erat demandata, injungebant, ut etiam decretum de residentia clam conciperent, in quo simul ea juris divini esse definiretur,

retur, ita tamen, ut Episcopis aliquo tempore per Papam designando a suis Ecclesiis abesse liceat: ergo præfati Præfules decretum conficiunt, in quo cuilibet Episcopo duo menses in annos singulos concedebantur, atque insuper ad Pontificem spectare dicebatur, ut declararet peculiaribus conditionibus rationes, quæ diuturniori absentix satis essent: id vero in remotissimis Regionibus, ad quas a Romana Sede ægre admodum responsio transmitti posset, a Metropolitans tanquam Sedis Apostolicæ delegatis suppleretur: porro jam hujusmodi Decretum designati Episcopi tradebant legatis, qui illud communicabant Castanæ, Boncompagno, Paleolto, & Castello Episcopis: dum vero id ab iis expenditur, præfatæ Pontificis literæ præter alias plures Romæ conscriptas deferebantur, quibus definitio proposita incusabatur, quapropter Præsides tum eam ob causam, tum ob plurimorum ex Tridentinis Patribus repugnantiam, consilium mutabant, curasque convertebant ad obtinendum prudenti quadam ratione Patrum consensus, vi cuius quæstionis hujus decisio differri posset: eapropter sex hocce Episcopos rogabant, quatenus Hispanos, ut & ipsi consentirent, adigere vellent.

Ita-

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

Itaque sex illi Præfules in primo, quem cum Hispanis habebant; conventu in amaras prorumpabant querelas ob calumnias in eo negotio Romani perscriptas contra ipsos, quorum tamen singuli paratum re ipsa profitebantur animum ad effundendum sanguinem in Romanæ Sedis obsequium. Postea Hispanos Præfules ad sua vota inclinare aggrediebantur; verum eos adeo flecti nescios experti sunt, ut nequaquam cedere vellent, nisi adjecta hac conditione, vi cujus in proemio Decretorum, quæ in Sessione proxima essent promulganda, articulum de residentia definitum iri disertis verbis promitteretur. Id recusabant Legati, eo quod id ipsum consuetudini adversaretur, atque auctoritati Conciliorum, quibus sive antea, sive postmodum deliberare integrum esse oportet, spectata præsentis temporis, rerumque vicissitudine: pollicebantur tamen iidem Legati, quod in quadam generali Congregatione hunc articulum ore tenus declarare vellent, quinimo duo Legati sat propensi videbantur, ut pro concordia facilius obtinenda etiam scripto tenus hanc promissionem Hispanis exhiberent: Verum Simonetta, quod ejusmodi agendi ratio in aliis occasionibus nocere posset, eis proponebat, præcipue, cum
 im-

imposterum alii ejusmodi promissa sibi fieri essent petitori, quin ultra fidei eis datæ rationem haberent, aut tanti confessus dignitatem revererentur: itaque hanc ob rationem Legati suam mutabant sententiam.

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

§. X.

Seripandus data ad Borromæum epistola sese purgans.

Cum interea Tridentini Patres Pontificis jussa exequi sedulo adlaborarent, Seripandus de tota rei gestæ serie articulatim Borromæum Cardinalem edocere statuit, ut non modo suam, sed & Mantuani Cardinalis innocentiam vindicaret, ac insuper modeste refelleret, quicquid forte a Simonetta adversus utrumque fuisse perscriptum suspicabatur: de cetero autem Seripandus Borromæi Cardinalis prudentiæ relinquebat, utrum Pontifici vel integram ipsius apologiam, vel quamdam duntaxat illius partem, prout ipsi bene visum fuerit, proponere vellet, dummodo ea res ceteris non communicaretur. Porro Seripandus suæ defensionis initium sumpserat enarrando ea omnia, quæ post secundam Sessionem sub Pio IV. habitam gesta fuere, hancque in rem ita perorabat: „Eo tempore Cæsarei moram quoad dogmatum discussionem

Pallav. l. 16.
c. 9. n. 1. §
129.

Hist. Eccles. Tom. XLV. B effla-